

**ZARZĄDZENIE NR 2191/2009
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 8 października 2009 r.**

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw ulic oraz nazwy skweru.

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw ulic oraz nazwy skweru.

§2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa

/ - /

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie nazw ulic oraz nazwy skweru

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się nazwę:

1. ul. Władysława Czaplickiego

/wg PESEL Czaplickiego /

- położonej w Dzielnicy XV Mistrzejowice działce drogowej łączącej ul. Wiślicką z ul. Generała Leopolda Okulickiego. /działka nr 28/210 obręb 2 jednostka ewidencyjna Nowa Huta/.

2. ul. Zbigniewa Seiferta

/wg. PESEL Seiferta/

- położonej w Dzielnicy XVIII Nowa Huta działce drogowej łączącej ul. Edwarda Rydza-Śmigłego z al. Przyjaźni /działka nr 200 obręb 50 jednostka ewidencyjna Nowa Huta/.

3. Skwer im. Bartolomeo Berrecciego

/wg. PESEL Skwer im. Berrecciego/

- części działki ewidencyjnej nr 140/5 obręb 12 jednostka ewidencyjna Śródmieście u zbiegu ulic Starowiślnej i Dajwór.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego

Uzasadnienie

AD. § 1

Projektowane nazwy”

- „**ul. Władysława Czaplickiego**” – zaproponowało Porozumienie Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych w Krakowie uzyskując akceptację Rady Dzielnicy XV Mistrzejowice /uchwała nr XXIX/223/2009 z 19.03.2009 r./ oraz Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego wstępnie z upoważnienia Komisji w tego typu sprawach.
- „**ul. Zbigniewa Seiferta**” - zaproponowała Radna Miasta Krakowa Małgorzata Jantos uzyskując akceptację Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego wstępnie z upoważnienia Komisji w tego typu sprawach.
- „**Skwer im. Bartolomeo Berrecciego**” – zaproponowała Rada Dzielnicy I Stare Miasto z okazji trzydziestolecia rocznicy wpisania Krakowa wraz z Kazimierzem na listę światowego dziedzictwa UNESCO /uchwała nr XXIII/394/2008 z dnia 3 lipca 2008 r. / uzyskując akceptację Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego wstępnie z upoważnienia Komisji w tego typu sprawach.

Poniżej podaję zwięzłe biografie proponowanych patronów.

Czaplicki Ferdynand Władysław, ur. 1828 r., Przeworsk, zm. 1886 r., Lwów, powstaniec, zesłaniec, pamiętnikarz; uczestnik spisku powstańczego 1846 r., w okresie tzw. rabacji galicyjskiej 21 II 1846 r. pobity i wydany w ręce austr. przez chłopów; skazany na 18 lat w twierdzy Spielberg na Morawach, zwolniony podczas Wiosny Ludów 1848 r. walczył w szeregach Legii Akademickiej we Lwowie; wcielony do wojska austriackiego, brał udział w kampanii przeciwko rewolucji węgierskiej 1849 r.; aresztowany 1851 r. pod zarzutem udziału w spisku J. Gosłara, zwolniony z braku dowodów; wziął udział w powstaniu styczniowym 1863-64, ujęty, spędził 6 lat na zesłaniu; autor wspomnień i prac na temat sytuacji Polaków na Syberii: „Pamiętniki więźnia stanu...” (1863), „Czarna Księga, 1863-1868” (1869), „Moskiewskie na Litwie rządy 1863-1869” (1869), „W sybirskich tajgach” (1870), „Obraz Syberii” (1871), „Bohaterska rodzina” (1883).

Zbigniew Seifert (ur. 7 czerwca 1946 r. w Krakowie, zm. 15 lutego 1979 r.) - polski skrzypek jazzowy, absolwent klasy skrzypiec Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie. Początkowo grał również na saksofonie altowym. W czasie studiów założył własny kwartet oraz rozpoczął współpracę z Tomaszem Stańko. Współpraca ta zbliżyła go do bardziej swobodnych form jazzowej improwizacji. W połowie lat 70 współpracował z wieloma muzykami europejskimi i amerykańskimi, nagrywając płyty m.in. z Joachimmem Kuhnem, Charliem Mariano, zespołem Oregon. W 1976 r. rozpoczął również nagrywanie płyt sygnowanych własnym nazwiskiem w maju "Solo violin" i we wrześniu "Man of the Light". W następnym roku ukazała się pierwsza amerykańska płyta "Zbigniew Seifert" (Capitol

Records). Pierwsze polskie płyty Zbigniewa Seiferta "Kilimanjaro" i "Kilimanjaro 2" wydało Polskie Stowarzyszenie Jazzowe - była to rejestracja koncertu, który odbył się 14 listopada 1978 r. w krakowskim klubie "Pod Jaszczurami". Jego ekspresyjny styl, oparty na doskonałej technice wiolinistycznej, był rozwinięciem idei muzycznych Johna Coltrane'a. Do największych osiągnięć należy nagrana 3 miesiące przed śmiercią artysty płyta "Passion", w której nagraniu udział wzięli również perkusista Jack DeJohnette, gitarzysta John Scofield, kontrabasista Eddie Gomez, pianista Richie Beirach oraz perkusista Nana Vasconcelos. Zbigniew Seifert od dłuższego czasu wiedział, że choruje na nowotwór. W roku 1976 okazało się, że wcześniej zdiagnozowany nowotwór jest wyjątkowo złośliwy, a przebyta operacja nie powiodła się. Po powrocie do USA udał się do Buffalo, gdzie miał przejść kolejną operację. Niestety jego serce już jej nie wytrzymało. Zmarł w nocy z 14 na 15 lutego 1979 roku.

Berrecci, Berecci, Bartolomeo, ur. między 1480 r. a 1485 r., prawdopodobnie w Pontassieve k. Florencji, zm. VIII 1537 r., Kraków, włoski architekt i rzeźbiarz; najwybitniejszy z włoskich artystów pracujących w pierwszej połowie XVI w. w Polsce i jeden z najznakomitszych włoskich twórców działających wówczas poza swoim krajem. Początkowo związany zapewne ze środowiskiem florenckim; w 1517 r. przybył do Krakowa; w 1528 r. otrzymał obywatelstwo m. Kazimierza pod Krakowem; od 1533 r. był rajcą tamże; od tego roku prowadził warsztat architektoniczno-rzeźbiarski pod Wawelem. Był głównym twórcą architektury i dekoracji rzeźbiarskiej Kaplicy Zygmuntowskiej (1519-33) przy katedrze na Wawelu oraz autorem pomnika nagrobego króla Zygmunta I Starego; dla bpa P. Tomickiego przebudował kaplicę Trzech Króli w katedrze wawelskiej (1525-30), umieszczając w niej nagrobek biskupa; 1527-30 prowadził prace kamieniarsko - rzeźbiarskie na Zamku Królewskim na Wawelu (m. in. portale i obramienia okienne); od 1530 r. przejął, po Franciszku Florentczyku, kierownictwo przebudowy spalonego Zamku (skrzydło wschodnie i krużganki na dziedzińcu); wykonywał też prace dla Zamku Królewskiego w Niepołomicach. W jego warsztacie wykonano prawdopodobnie nagrobki: J. Konarskiego do katedry wawelskiej (1521), L. Szydłowieckiego do kolegiaty w Opatowie (1525), obu Janów i Barbary (z Tęczyńskich) Tarnowskich do katedry w Tarnowie (ok. 1530). Dziełami warsztatu Berrecciego są zapewne także: baldachim nad nagrobkiem Władysława Jagiełły (1519-24), balkon i chór przy oratorium rodziny Kauffmanów w kościele Mariackim w Krakowie oraz tzw. ołtarz zatorski (obecnie w lapidarium wawelskim). Przenosząc na teren Polski formy renesansu florenckiego, Berrecci przyczynił się zasadniczo do renesansowej przemiany stylowej w architekturze i w rzeźbie polskiej. Został zamordowany przez nieznanego z nazwiska Włocha.